ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å GRAND RESTAURANT NATIONAL

DEN 28 SEPTEMBER 1901.

Vid början af sammanträdet justerades, som vanligt, protokollet från närmast föregående sammanträde. Enligt hvad ordföranden, prof. AURIVILLIUS, meddelade, hade Föreningen sedan sitt senaste sammanträde genom döden förlorat sin hedersledamot af första klassen, engelska landtbruksentomologen miss ELEANOR A. ORMEROD, ständiga ledamoten direktör C. F. VON ROTHSTEIN samt ledamöterna professor frih. A. E. NORDENSKIÖLD, jägmästare A. A. VARENIUS och konservator E. A. LÖVENDAL. Under tiden efter nämnda sammankomst hade styrelsen till ledamöter af Föreningen invalt löjtnanterna frih. M. PALMSTIERNA, Skenäs, och R. BÄCKSTRÖM, Väsby, samt doktor G. GRÖNBERG och redaktören fil. kand. A. WINGBORG, Stockholm.

På styrelsens förslag utsågs till hedersledamot af första klassen med. doktor C. J. E. HAGLUND.

Ordföranden meddelade härefter, att styrelsen till redaktör af tidskriftens vetenskapliga afdelning och till medlem af redaktionskommittén utsett doktor YNGVE SJÖSTEDT, sedan prof. LAMPA anhållit att få lämna nämnda afdelning och att för sin del blott kvarstå såsom redaktör af tidskriftens praktiska del.

Föredraget för aftonen hölls af fil. kand. N. HOLMGREN och handlade om »vivipara insekter».

Vivipara insekter, d. v. s. sådana, hos hvilka äggen kläckas, och utvecklingen därefter till mer eller mindre grad försiggår inuti moderdjuret, finnas inom de flesta högre insektafdelningar (ordningar). Föredraganden lämnade dels en framställning,

af hvad man förut kände härom, dels en redogörelse för sina egna undersökningar, som utförts på flugarten *Sarcophaga carnaria* och skalbaggen *Chrysomela hyperici*. Särskildt behandlades frågorna, hvar äggen under deras utveckling, och sedan larverna härbergeras, hvar befruktningen (hos icke partenogenetiska arter) sker, och huru larvernas näring afsöndras inuti mödrarna. Förklaring gafs af viviparitetens betydelse. Det kan ju, bland annat, vara af stor vikt för många, under mera ovanliga eller vidriga förhållanden lefvande insektarter, att deras afkomma så sent som möjligt, d. v. s. i ett jämförelsevis långt framskridet utvecklingsstadium »kastas ut i kampen för tillvaron».

Under föredraget, som belystes af teckningar, framhölls ock det mycket egendomliga, från vissa *Cecidomyia*-arter kända förhållandet, att larver frambringas af andra, ännu i larvstadiet kvarvarande individer.

Med hänsyn till detta senare påpekade prof. AURIVILLIUS, af hvilket stort intresse det borde vara att närmare studera våra inhemska arter af myggruppen *Cecidomyidæ*. Af honom själf, på invikna småblad af törnros funna *Cecidomyia*-larver, finge möjligen räknas till de arter, hvilkas larver födde larver. Prof. AURIVILLIUS och d:r YNGVE SJÖSTEDT lämnade vidare ett och annat tillägg till de af kand. N. HOLMGREN omnämnda vivipara insekterna.

I sammang med det hållna föredraget yttrade sig ock byråchefen J. MEVES bland annat därom, huruvida ägg, som frampressas, då honor af »nunnan» slås ihjäl, kunna utvecklas. Möjligheten häraf förnekades ej af kand. HOLMGREN eller prof. AURIVILLIUS, hvilka härom yttrade sig; dock framhöll den senare den ringa sannolikheten af, att ifrågavarande ägg skulle komma att kläckas utan befruktning (partenogenetiskt).

Tjänstemannen i järnvägsstyrelsen H. ÖBERG förevisade därefter en kokong af spinnarfjäriln *Gastropacha quercus*, som var uppfylld af celler, möjligen efter någon biart, samt en *Smerinthus ocellata*, hvilken möjligen kunde utgöra exempel på, att skymningsfjärilar hade tvänne generationer samma år. Prof. AURIVILLIUS höll för sannolikt, att nämnda »celler» voro efter en parasitstekel, och framhöll, att — ehuru egendomligt — dock under en så varm sommar som i år dubbel generation af en skymnings-

fjäril möjligen skulle kunnat förekomma. Prof. LAMPA och byråchefen MEVES anförde exempel på, hurusom af vissa fjärilar puppor till och med af samma »kull» kunna kläckas dels samma sommar eller höst, dels ligga öfver till följande år eller ännu längre.

Slutligen talade prof. LAMPA om den äppelmalfjäril, som 1898 åstadkom »äppelpesten». Äfven i sommar hade denna gjort mycket stor skada. Nu hade prof. LAMPA vid Entomologiska Anstalten ett större antal af ifrågavarande larver förvarade på flera olika sätt och hoppades få fjärilar utkläckta nästa år, så att det verkligen kunde afgöras, huruvida fjäriln i fråga — som man antagit — är den vanligen i rönnbär lefvande *Argyresthia conjugella*. Det hade icke lyckats att få någon af de 1898 erhållna larverna utkläckt.

Byråchefen MEVES framhöll, att det äfven i år, åtminstone i vidsträckta områden, blifvit mycket ondt om rönnbär, och att bristen på dessa bär äfven nu kunde utgöra orsaken till härjningarna på äpplena.

Filip Trybom.

ETT UTKLÄCKNINGSFÖRSÖK.

Under en exkursion, som jag företog till Djurgården den 14 mars innevarande år, påträffade jag uti en rutten, ihålig ek en mängd rödbruna larver, hvilka där haft sitt vinterkvarter. Deras utseende var föga tilltalande. Hela öfversidan, särskildt å själfva kroppen, var betäckt med långa, gula, utstående borst. På de sista segmenten funnos därjämte på sidorna 4 par stora borstknippen, hvilka kunde uppresas efter behag. Därtill fanns ett längre, men glesare knippe i det sista segmentets spets. Lade man något hinder i vägen för en larv, stannade den plötsligt, reste de 4 paren sidoknippen samt satte spetsknippet i en häftig dallrande rörelse. Storleken varierade från 0,6—4 mm.

Nyfiken att veta, hvilka de voro, tog jag med mig hem ett 10-tal af larverna och nedlade dem jämte barkbitar och smolk